

Mijn Vakantie met Blomme

Rudy Geldhof

Het is zomer en de meisjesgidsen uit de stad komen hun jaarlijkse portie lucht happen op het platteland.

Het decor stelt de open plek in het bos voor waar ze hun kamp hebben opgeslagen.

Personages   Mevrouw Blomme, de hoofdleidster
Liza, een leidster
Arie, een buitenjongen
en Mark, zijn vriend.

(Blomme en Liza, beiden in het uniform van de meisjesgidsen. Blomme is een wat dikke, verflenste vrouw van voor in de veertig. Liza is iets jonger en nog knap. Liza staat met een stok figuren te tekenen in de aarde. Blomme zit in een strandstoel, en terwijl ze nijdig aan een gebakje knabbelt, neuriet ze ongeduldig een melodie om de aandacht van Liza op te trekken. Maar Liza negeert haar. Ook als Blomme harder gaat neuriën, weigert Liza op te kijken.)

Blomme (Plots) Help je me nu, of niet?

Liza Natuurlijk help ik je. Waarom zou ik je niet helpen? (Ze gaat rustig door met lijnen trekken in de aarde)

Blomme Wel?

Liza Ik ben zo klaar.

Blomme Klaar waarmee? Met vuile woorden schrijven in het zand?

Liza Ik schrijf geen vuile woorden.

Blomme Wat dan wel? Blomme is zot? Is het dat?

Liza Jij bent niet zot.

Blomme Liza!

Liza (Vernietigt snel de tekening en gaat vlak voor Blomme staan.)

Blomme Wel?

Liza Wel?

Blomme De schoenen, de kousen!

Liza Oh natuurlijk, mevrouw de hoofdleidster.

Blomme Je kent het toch al, Liza. Je doet hetzelfde als gisteren, als eergisteren, als de dagen ervoor...

Liza Ja, we beginnen onderaan en werken het geval af naar boven toe. Want jij moet er propertjes voorkomen, want jij krijgt straks bezoek. (Ze helpt Blomme haar schoenen en kousen uittrekken.)

Blomme Zie je dat je het weet. (Beveelt) De kousen.

Liza (Snel diept ze een paar kousen op uit een grote houten kist) En welke schoenen wenst mevrouw Blomme?

Blomme Mijn sandalen. (En terwijl ze geholpen wordt door Liza bij het aantrekken van kousen en schoenen) Wat denk je nu? Die ouwe Blomme, die verdomde hoofdleidster is te vadsig geworden om zelf haar schoenen en kousen aan te trekken? Hé?

Liza Nee, zo denk ik niet over je.

Blomme (Terwijl ze behaaglijk haar benen bekijkt) Hoe denk je dan wel over me?

Liza Daar ben je toch niet echt nieuwsgierig naar?

Blomme Toch wel.

Liza Mmm... ik denk: laat ik haar nu rustig helpen, tot ze helemaal opgetut is. Laat ik doen alsof er niets aan de hand is, alsof ze straks niet weer dat circusnummer van haar gaat opvoeren.

Blomme Had ik het niet gedacht! Wat bedoel jij in 's hemelsnaam met...

Liza Doet er niet toe. Ik geef je een helpend handje, dat moet voldoende zijn voor je. (Ze doet kousebanden met trensjes rond Blommes benen.)

Blomme Jij bent de venijnige soort. De hele dag zeemzoete snoetjes trekken om dan plots met vaste hand de trom te roeren.

Liza Wat kan jij praten zeg... de trom roeren... wat een beeldspraak...

Blomme (Nog steeds vals-vriendelijk glimlachend, net als Liza) De venijnige soort, dat ben jij.

Liza ... en wat een psychologisch doorzicht...

Blomme Zie je wel.

Liza ...maar dat is nu eenmaal je vak. Als ik me niet vergis, heb jij toch als hoofdleidster drie lessen in de psychodines moeten volgen. Of waren het er vier?

Blomme Ik zal je graag vertellen hoeveel. Maar eerst leg jij me uit wat je bedoelde met dat "circusnummer".

Liza Heb ik zoiets gezegd?

Blomme Ja.

Liza Duizendmaal excuus. Ik bedoelde natuurlijk dat je weer één van je glansrollen gaat spelen. Het wordt een galavoorstelling voor twee spelers: de blinkend gekuite renner en het jonge leidstertje. Oei, nu ga je zeker weer zeggen dat ik venijnig ben... de trom roer. (Ze trommelt met haar handen op haar buik.)

Blomme De blinkend gekuite renner... zie jij er iets verkeers in dat ik hier een jongen ontvang die aan sport doet?

Liza (Gaat languit in het gras liggen) Denk er eens een dagje over na.

Blomme (Overdreven vriendelijk) Weet je wat ik nu zou willen?

Liza (Zich koesterend in de zon) Mmm...?

Blomme (Rauw) Dat je opstaat en me verder helpt, verdomme. Nog een paar minuten maar, en Arie is er.

Liza (Is onmiddellijk opgesprongen) Goed hoofdleidster Blomme, hier ben ik al. Wat wenst de hoofdleidster?

Blomme De linten, en de rest!

Liza Komt zo in orde. (Ze neemt rap allerlei spullen uit de kist en is al bij Blomme terug) Zie je, ik spring voor je. (Ze speldt Blomme de linten en kentekens op) Goed zo? Hier een lintje en daar een ereteken, en onze Blomme is op slag en stoot omgetoverd in een ongerept kostschoolmeisje-met-vakantie. (Wil haar een schouderchildje op de borst spelden.)

Blomme Nee, dat op de schouder!

Liza Snoezig zie je eruit. Die jonge atleet, die renner zal zo op je losstormen...

Blomme Denk je?

Liza ... met één sprong loop hij je ondersteboven, en dan bijt hij in je malse vlees, net als de vorige keren. Zo appetijtelijk zie je eruit.

Blomme Dat is het wat me soms zo blij maakt: dat jij zo nijdig bent op me.

Liza IK ben nijdig op JOU?

Blomme Je loopt over van nijdigheid.

Liza Nee Blomme. Iedereen weet dat JIJ MIJ niet kan uitstaan. Jaloers ben je op me. En iedereen weet waarom jij jaloers op me bent.

Blomme Rustig maar. Jij bent niet iemand om jaloers op te zijn. Je mankepotige fantasie speelt je weer parten... schoolmeesteres.

Liza Dat hebben we meer gehoord: ik ben de ongetrouwde, onderbetaalde schoolmeesteres en jij bent de vrouw met de 35 chequeboekjes en de 61 mantelpakken. Jij bent zowat al ten hemel opgenomen, terwijl ik... (Ze kan het juiste woord niet vinden)

Blomme ... nog in het slijk rondploeter?

Liza Ja. Maar één stuk uit je verzameling ben je zo goed als kwijt, één stuk heb ik je ontfutseld, en dat hou ik met beide handen vast. Weet je waarover ik het heb, Blomme?

Blomme (Ruw) Jij praat over dingen van thuis, maar we zijn hier niet thuis. Wij zijn hier buiten, bij de boeren. Drie weken met vakantie in een kamp voor meisjesgidsen. En hier ben JIJ nijdig op MIJ. Hier loop jij al tien dagen met je achterpoten te stampen in de aarde, als een woest paard, omdat jij hier zonder liefje zit, omdat jij voor drie weken op droog zaad zit.

Liza (Spottend) ... op droog zaad...

Blomme Ja, en het valt je wat zwaar, dat je niet net als ik zo'n opgeleerde boerenjongen aan de haak hebt kunnen slaan.

Liza Goed, je wint, jij hebt een boerenjongen en ik niet. Maar wat heb je als deze drie weken voorbij zijn? Wat doe jij de rest van dat godganse jaar? Wie loopt dan heet en onvoldaan te stampen als een woest paard?

Blomme Je beeldt je wat in.

Liza Bij jou thuis, in die villa van je, kan jij het meest elementaire nog niet aan...

Blomme Nu begin je te fantaseren.

Liza ... de meest elementaire kneep die duizenden, miljoenen vrouwen kennen, ken jij nog niet...

Blomme IK ZEG JE DAT JE BEGINT TE FANTASEREN!

Liza (Ze schreeuwt harder dan Blomme) ... JIJ KAN JE EIGEN MAN NIET BIJ JE IN BED HOUDEN!

Blomme (Schril) NEE! (Ze schrikt van haar eigen geschreeuw) Nee, nee, jij wil me enkel op stang jagen omdat je iets tegen me hebt, omdat ik een boerenjongen heb die wat kan, en jij niet. Haha... (Gemaakte lach)

Liza Je mag hem hebben je boerenknul. Geef hem maar horloges cadeau, zodat hij op tijd komt op jullie schunnige afspraakjes. Geef hem een stel fietspompen en kleren. En stop hem vol met veel lekkers, zodat hij wat kan. Dan kan je hem laten tasten en knijpen in je vel, zodat je jezelf kan wijsmaken dat je er spijs je ouwe dag nog veel genot van hebt.

Blomme Ik heb er genot van. Met mij is alles in orde.

Liza Oh ja?

Blomme Ik zeg je...

Liza Al goed. Ik gun je je pleziertjes. Veel geluk ermee voor zolang het nog duurt. Straks zijn we hier weg, en dan heb ik iemand die me laat voelen dat alles in orde is met me. Haha... (Bootst de gemaakte lach van Blomme na.)

- Blomme Ik... ik loop er niet in, nee. Ik laat je mijn dag niet vergallen. Ik wil er goed uitzien als mijn jongen komt. En jij, je gaat je bek houden als ie er is. Mooi koest blijven. Zo, en nu... ga je de spiegel voor me halen... en je zet het zonnenscherm op.
- Liza Mmm, de hoofdleidster komt weer op haar plooi. Ze smijt kwistig met bevelen. Hier, schoonheid. (Ze reikt haar de spiegel aan) Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de schoonste van gans het land? Onze dikke...
- Blomme ... Olifant. Erg grappig, Liza. (Ze kamt zich, terwijl Liza het zonnenscherm opzet) Een haarband, heb je ergens een haarband?
- Liza Hier, span hem stevig aan, dat je hersens niet uiteen spatten.
- Blomme Zeg, de meisjes zijn toch allemaal weg?
- Liza Wees gerust, je zal niet gestoord worden. Ik heb de hele groep een paar dorpen verder laten brengen. En te voet moeten ze nu ons kamp terugvinden. Jij bent tenminste vier uur van ze verlost. Vier uur vunzigheid voor de boeg.
- Blomme Vier uur nagelbijten en knarsetanden voor jou.
- Liza (Ziet spottend toe hoe Blomme zich in de spiegel bekijkt) Eindelijk is het geval helemaal afgewerkt, van onder naar boven toe, jawel. En daar ligt ze nu het jonge leidstertje, smachtend naar haar jongen, terwijl ze haar verlepte, in zeven haasten opgepoetste bloempje klaarhoudt.
- Blomme (Reageert niet, maakt de bovenste knoop van haar hemd los.)
- Liza Toe, nog een. Maak nog een paar knopen los. Laat hem wat zien.
- Blomme Vier uur knarsetanden voor jou. Een, twee, drie, vier uur. (Plots klinkt er een gefluit op in het bos. Blomme herkent het afgesproken signaal van Arie) Stil! Hoor je dat? Fluiten! Vooruit, fluiten zeg ik je.
- Liza (Blaast op het fluitje dat om haar hals hangt)
- Blomme (Luistert gespannen tot er een kort vrolijk wijsje opklinkt uit het bos: het teken dat de jongen begrepen heeft dat hij het kamp binnen mag.) Hij komt eraan! Verdomme, de luchtmatras, vlug. (Liza trekt een luchtmatras tot naast Blomme. Deze werpt nog een laatste blik in de spiegel, strijkt haar kleren glad, en gaat dan volkomen rustig voor zich uit zitten staren.)
- Liza (Gaat achter de houten kist liggen, vanwaar ze Blomme kan bespieden.)
- Arie (Komt te voorschijn uit de struiken. Een slungelachtige jongen. Krullend haar en een sluw, ietwat pokdalig aangezicht. Hij draagt het bloedrode trainingspak dat Blomme hem cadeau gedaan heeft. Hij sluipt tot achter Blomme en blaast een paar keer in haar oor.)

Blomme (Doet alsof ze denkt dat een vlieg om haar oor cirkelt en slaat ernaar. Tot Arie zacht in haar oor bijt.) Oh Arie! Jij bent het. Is me dat schrikken, zeg. Wat voor spelletjes zijn dat nu, in iemands oor bijten!

Arie Goed voor de tanden...

Blomme Arie!

Arie (Hij blijft haar maar stom staan toelachen, in plaats van het afgesproken spel verder te spelen.)

Blomme Wel?

Arie Ja... eh... hier ben ik dan, schat, helegans van jou, eh... hier ben ik dan. En ik ga er weer van kapot als ik zie hoe vreselijk lief je eruit ziet. Dat uniform, en wat er onder het uniform is. Je zacht vel, en wat er onder het vel is.

Blomme (Speelt het onervaren schoolmeisje) Jij...

Arie Ik durf het bijna niet uitspreken, maar zo gaarne zou ik willen voelen... hoe zacht...

Blomme (Ze duwt hem speels terug) Nee, verboden terrein.

Arie Eh... eh... hoe is het ook weer?

Blomme Het laken!

Arie (Dit klinkt ongeveer als het opzeggen van een les) Ja. Wijs me niet af, Bloemetje. Ik ben een buitenjongen. Ik werk in een fabriek. Ik doe aan sport. Dat is allemaal zo mannelijk, zo ruw. (Hij wijst naar haar) En nu is hier een stadsmeisje dat zo lief is. Eh... heel de nacht heb ik liggen wriemelen tussen mijn ruige lakens, zo heb ik aan je liggen denken. En ik dacht: was ik nu maar in het bos, samen met mijn schat in die warme slaapzak van haar.

Blomme (Vertederd heeft ze hem laten naderen, hij omhelst haar, bevoelt haar, maar als hij te ondernemend wordt, duwt ze hem weer speels af) Jij profiteert weer van mijn goedgegelovigheid, hé. Kijk eens, mijn uniform is helemaal verkreukeld. Geef me de spiegel. (Ze kamt zich) Jij zal ook nooit manieren hebben, eerst maak je me aan 't schrikken en nu neem je me weer beet met die zoete verhaaltjes van je.

Arie Maar dat doen we toch telkens zo, Bloemetje. Ik sluip tot achter je zetel en dan moet je oor het bekopen. En dan vertel ik van die ruige lakens.

Blomme Welja, en telkens schrik ik dan, en geef ik je op je donder. Ook dat hoort erbij: op je donder krijgen.

Arie Oh juist. Nu ja, ik ben wat traag van aanpak vandaag. (Speelt de dorpsidioot) maar jij mij vergeven, lieve stadse juffrouw, ik maar simpele buitenjongen, ik dikwijls school geblauwd vroeger.

Blomme Wat ben jij een lieverd.

Arie En jij mijn zachte laken wezen. Arie overlopen van de goesting om laken nog wat te verkreukelen. (Grolt en hapt naar haar)

Blomme Mmm, niet teveel lawaai hoor, er is volk in de buurt.

Arie Hè? Wie?

Blomme Liza.

Arie Waar is ze?

Blomme Oh, ergens achter een boom. Ze is ons vast weer aan 't bespieden.

Arie (Roept) Liza, ben je ons aan 't bespieden? Waar ben je?

Blomme (Vermanend) Schat!

Arie Ik heb niks gezegd.

Blomme Haar heb je toch niet nodig? Kom liever bij me zitten en vertel me wat je zoal gedaan hebt vanmorgen.

Arie (Gaat als een makke hond naast Blomme zitten, op de luchtmatras) Weest trainen.

Blomme Ben je gaan trainen?

Arie Zogezegd hé.

Blomme Zogezegd?

Arie Wel, vanmorgen kom ik aan in dat snertfabriekje waar ik werk, en ik stap regelrecht het bureel van de baas binnen. Ik zeg: baas, zoals je weet, moet ik zondag een belangrijke wedstrijd rijden, en... een beetje trainen vandaag zou me geen kwaad doen. Nu moet je weten, mijn baas dat is een echte sportliefhebber. Goed, zegt ie, ga maar duchtig rondjes rijden, zodat ik zondag kan fier zijn op je. En zo ben ik nu de helegodse dag vrij. Haha, de klootzak. Duchtig rondjes rijden. Ja, in de cafés en nu in de armen van mijn stadse juffrouwetje, maar niet op de fiets.

Blomme (Vermanend) En waar is je fiets nu? Je hebt hem vast weer laten liggen naast het wegje daar...

Arie Ja...

Blomme Je weet toch hoe gevaarlijk dat is. Als iemand hem ziet liggen, weet heel je dorp meteen dat je in het kamp van de meisjesgidsen rondhangt in plaats van te trainen.

Arie Goed, goed, ik ga hem halen. Het is enkel zo lastig om hem door de struiken naar hier te slepen.

Blomme Klaag niet. Als je terug bent, krijgen jullie een druppel van me. Jij een druppel jenever en je fiets een druppel olie, haha... (Ze vindt zichzelf erg grappig)

Arie (Lacht ook, maar plots kijkt hij haar dreigend aan en werpt een imaginaire dolk naar haar.)

Blomme Ai! (Ze speelt dat ze getroffen is, krampachtig plooit ze ineen, tot ze plots de dolk terugwerpt naar Arie, die hem in volle vlucht opvangt en hem kalm op zak steekt.)

Arie (Met een cowboystem) Met stadsmensen van jouw slag ga ik gaarne om. (Hij loopt lachend weg, de fiets halen, maar hij struikelt over Liza) Au, verdomme, lig jij hier?

Liza Geneer je vooral niet, gentleman. Trap maar gewoon over me heen, en goeiedag zeggen is ook niet nodig hoor.

Arie Oh madam, ow doe joe doe... (Hij wacht tot ze iets wil antwoorden, maar dan is hij haar voor)... doe je broek toe. Haha. (Hij trapt aan paar keer zacht tegen haar buik en snelt dan lachend de struiken in.)

Liza (Gaat naar Blomme) Wat zeg ik. Een kampioen is hij, een kampioen in de vulgariteit, net als jij.

Blomme (Terwijl ze zich te goed doet aan een nieuw gebakje. Treiterend) Doe je broek toe.

Liza Zeg eens Blomme, vergis ik me of niet? Ik heb zo de indruk dat je verloofde vandaag dertien pukkels meer op zijn kop heeft dan gisteren.

Blomme (Ze concentreert zich op haar gebakje) Nanana...

Liza Ik raad je aan voorzichtig te zijn met hem. Het zou jammer zijn moest hij die pukkels op jou overzetten. Het zou je blanke, tere gelaat erg ontsieren.

Blomme Goed genagelbijt en geknarsetand, lieve Liza? (Ze kijken elkaar spottend en zelfverzekerd aan, tot Arie opkomt, de fiets aan de hand) Ah, zo heb ik het liever. Zo merkt men tenminste dat je een renner bent.

Arie Hij blinkt hé. Heeft mijn verzorger gedaan, Karel, die doet alles voor me.

Liza (Ze zoekt ruzie) Geeft hij je ook een horloge cadeau?

Arie Hé..? (Tot Blomme) Zeg, mag ik met haar spreken vandaag? Ja of ja? Toe, ik kan mijn mannetje wel staan tegen haar.

Blomme (ze gaat schijnbaar helemaal op in het aflikken van haar vingers) Goed, laten we haar een kansje geven.

Liza Hoera voor de hoofdleidster, ik mag spreken vandaag.

Blomme (Ze begeeft zich weer naar haar stoel en wenkt Arie)

Arie (Terwijl hij Blomme volgt, tot Liza) Wel, had je me iets te zeggen?

Liza Ja. Eerste vraag: jij hebt een vader en een moeder, veronderstel ik.

Arie Ja, van elks een.

Liza En je woont nog steeds bij hen?

Arie Half en half.

Liza Waar ik benieuwd naar ben, is wat zij ervan denken als je met al die geschenken bij hen komt aandragen.

Arie Geschenken?

Liza Horloge, trainingspak, fietspomp, schoenen. En het overige dat je nog van haar zal krijgen. Vragen ze niet waar je dat alles vandaan haalt?

Arie (Alsof hij om een antwoord verlegen is) Nee... ze vragen enkel...

Blomme ... of de pomp pompt, het horloge tikt...

Arie ... het trainingspak me past en de schoenen niet kraken. (Ze lachen Liza uit) Nee, ik zal 't je zeggen. (Maar hij vertelt het aan Blomme) Op een keer was mijn moeder weer zo dol als een hond, en ze begon te vloeken. Godverdomme, zei ze, hoe kom jij aan die spullen, toch niet gestolen zeker? En weet je wat ik haar zei? (Tot Liza, articulerend) Gaat jou geen kloten aan, ouwe!

Liza Zo!

Arie (Tot Blomme) Maar als ze 't me vriendelijk vraagt, zeg ik dat het geschenken zijn van supporters.

Blomme En dat is niet gelogen. Ik ben immers je supporter nummer één. Hé renner, ben ik dat?

Arie Ja...

Blomme Hoe kan ik anders, poes. (Haar hand verdwijnt onder zijn kleren) Ben jij lekker warm zeg.

Arie Wil je dat ik mijn training uittrek?

Blomme Ja, doe dat. (Ze loert even tersluiks naar Liza. Het is duidelijk dat ze, door met Arie te vrijen, hoopt Liza nijdig te maken) Kom hier, dat ik je help. (Terwijl ze Arie uit zijn trainingspak helpt, wrijft ze bewonderend over zijn spannende, glanzende rennerstrui en -broek) Mmm... proper als jij is er geen tweede.

Arie Daar heb je het mis. Er is nog een renner in ons dorp, en die is even proper als ik. Ja, we worden in de watten gelegd door onze verzorger. Hij wast geregeld onze kleren uit.

Blomme Goed punt voor jullie verzorger. Ah, je kuiten blinken weer als een spiegel.

Arie Is ook zijn werk. Hij masseert ons altijd. Ja, voor soepele spieren moet je bij Karel zijn.

Blomme Nog een goed punt voor Karel. Hij is een prima verzorger. Uitstekend werk levert hij. Slap zijn je spieren en je huid staat gespannen. (Steeds heviger wrijft ze over zijn benen en dijnen) Zo slap en stevig en bruingebrand. Heerlijk is het, heerlijk. Arie! (Plots houdt ze ermee op en kijkt Arie koket aan, als een jong meisje dat naar een complimentje vist)

Arie Wat?

Blomme Hoe vind je mij?

Arie Eh... jij bent ook mooi... en je hebt me een boel geleerd.

Liza (Lacht spottend, kort)

Blomme (Pruilend) Schat, zo mag je niet met me praten, dat weet je toch.

Arie Was ik vergeten. Ben ik me een boer zeg. Maar ik kan ook lief doen hoor. Ik kan fluisteren en lieve, lieve zinnnetjes uitvinden. (Blomme giechelt door de kitteling van Arie lippen in haar oor) Want jij bent een teer stadsmeisje, een breekbaar leidstertje, hé Bloemetje.

Blomme Ja schat.

Liza (Lacht harder)

Arie Ze lacht ons uit, de andere, hoor je het?

Blomme (Glimlacht tegen Arie, verbergt zijn gelaat tegen haar schouder en keert zich dan met een hard gezicht naar Liza) Liza, schenk mijn jongen wat in en breng kersen. (Liza gaat onmiddellijk het bevel uitvoeren) Wel, heeft mijn schat trek in een goeie gloeiende druppel vuurwater?

- Arie Natuurlijk. Ikke arme indiaan zijn en altijd goesting hebben naar vuurwater van blanke man. (Tot Liza, die het gevraagde aanbrengt) Kom op! (Hij drinkt)
- Blomme En hier: vette rode vlezige kersen, die je bergen kracht zullen geven. (Ze duwt kersen in Aries mond en houdt haar hand zo, dat hij er de pitten kan in uitspuwen) En vloeibaar staal. (Ze schenkt hem weer in) Wil je nog meer kracht, nog meer? Kom ze halen de vette rode ballen, kom ze plukken aan de boom. (Kirrend en hoe langer hoe opgewondener behangt ze nu zichzelf met kersen: aan de oren, aan de knopen van haar hemd, waar Arie ze moet afbijten. Er volgt een stoeipartij) Arie, je eet mij helemaal leeg. Geef me ook wat, laat me ervan proeven.
- Arie Ja, je moet proeven. (Tussen zijn tanden biedt hij Blomme kersen aan, die ze er met haar lippen uitpikt. Het spel wordt ruwer, ze spuwen zelfs kersen naar elkaar, waarbij ze elkaar aanmoedigen en ophitsen)
- Liza (Verbijsterend heeft ze staan toekijken, broedend op een middel om hen te doen ophouden. Ze gaat naar de fiets en probeert de remmen, doet de trappers draaien, enz... tot ze als het ware per ongeluk de fiets doet vallen. Als de anderen nog niet opkijken, trapt ze de fiets opnieuw tegen de grond, met volle kracht nu)
- Blomme (Houdt woedend op met vrijen. Tot Liza, zonder haar aan te kijken) Jij zet die fiets recht, en als er ook maar één schilfertje verf af is, zal Arie jou eens onder handen nemen.
- Arie (Onverschillig, terwijl hij zich wat gaat inschenken) Toe, zet hem recht.
- Liza (Zet de fiets langzaam recht) Sorry jongentje. Het was niet helemaal met opzet hoor.
- Arie Waarom doe je toch zoiets, Liza? Hou je misschien niet van de manier waarop ik mijn meisje kom opvrijen?
- Liza (Mompelend) Meisje... ik dacht dat ze een ouwe paddestoel was.
- Blomme Wat?
- Liza Dat ik een raadseltje voor je klaar heb, jongen: rarara, wat is Blomme? Een jong meisje of een te vroeg versleten wijf van om en bij de veertig...
- Blomme Hou je bek.
- Liza ... dat al jaren uitgebloeid is en wiens man al jaren geen hand meer naar haar uitsteekt, omdat hij vindt...
- Blomme Nee, nee. Dat heeft niets met ons te maken. Dat zijn zorgen voor later. Hier ben ik bij Arie, hier ben ik zijn jong meisje, hé jongen.

Liza En voor jou dit raadseltje, Blomme: rarara, waarom komt de renner hier elke dag terug? Ofwel omdat jij zo ongeschonden pril en kuis bent. Ofwel voor de cadeautjes. Ofwel om te zien hoelang hij zijn walging van een vies afgetakeld wijf kan blijven onderdrukken.

Blomme Zeg het haar, Arie. Zeg haar dat ik al twee weken lang je jong meisje ben, en dat de rest leugens zijn.

Liza (Omdat Arie niet onmiddellijk antwoordt) Zie je wel! Haha, walgen doet ie van je, zo erg dat hij er kan van braken. (Tot Arie) Bekijk haar en zeg haar wat je ziet...

Blomme Nee...

Liza Zeg toch iets, verdomme. Zeg: ik vind Blomme oud en idioot en vuil.

Arie (Speels) Goed. Blomme, ik vind je al twee weken lang een afschuwelijk... tof meisje. (Plots heftig tot Liza) En ik meen het. Blomme wil dat ik haar beschouw als een jong meisje. Dus beschouw ik haar als een jong meisje. Want wij begrijpen elkaar, Bloemetje en ik. Wij zijn van hetzelfde slag. Hé Bloemetje?

Blomme (Ze vlijt zich tegen hem aan) Lieve, lieve jongen.

Liza Het uitschot zoekt troost in elkaars armen. Mooi. Ik moet het toegeven, Blomme. Je wint. Deze eerste ronde is voor jou. De boerenknul kan nog steeds niet aan je charmes weerstaan. Nog vele jaren samen! (Ze wil weggaan)

Blomme (Hard) Waar ga jij heen?

Liza Gras eten.

Blomme Jij blijft hier, je gaat hier braaf zitten toekijken hoe wij vrijen, tot je tong uit je bek hangt van koleire.

Liza Denk je nu dat je hard genoeg praat om me te doen blijven?

Blomme Ja, dat denk ik.

Liza En ik denk...

Arie (Tot Liza) Niet zo koppig. Blijf hier, je zal 't je niet beklagen... er komt nog een verrassing... (De twee vrouwen kijken hem vragend aan) er komt straks een maat van me.

Blomme Wat?

Arie Wel, mijn maat Mark, die is ook renner, hij is nu aan 't rijden op de baan rond het kamp. Ik had hem beloofd hem het kamp eens te tonen. Vind je 't goed?

Blomme   Nee. Ik heb genoeg aan jou. En voor haar hoeft er niemand te komen.

Liza   Snap je? Ze doet het al in haar broek, als ze eraan denkt dat ook ik hier een vriendje zou kunnen hebben. Zeg, is hij nogal eh... knap?

Arie   Mmm... schone jongen.

Blomme   Luister Arie. Ik wil niet dat jij op eigen houtje mensen binnenbrengt in dit kamp.

Liza   Ze wil niet dat ik ook een vrijertje heb.

Arie   (Tot Blomme) Oh, misschien is hij wel niet mis, maar je moet niet denken dat hij en zij zouden... vrijen. Haha, daar is hij te blood voor.

Liza   Bloot?

Arie   Ja.

Blomme   Wat een kop! (Ze bootst het verwonderde gezicht van Liza na) Bloot? Blood met een d, verdomde schoolfrik. Beschaamd, dat is ie.

Arie   Ja, beschaamd. (Tot Liza) Ah, dacht je dat hij bloot is? Zo? (Trekt zijn trui wat omhoog) Haha, ik ga hem halen, dan zie je zelf of hij blood is met een d of een t of dt of met of zonder kleren. Ik ben seffens terug.

Blomme   Maar... (Te laat: Arie is al verdwenen tussen de struiken)

Liza   Hij groeit je al boven het hoofd, de kleine. Hij luistert niet meer naar je. Of heb je 't graag dat hij een lekkerbek meebrengt voor me? Ik heb een voorstel: houden jullie de zetel, dan nemen die blode jongen en ik de luchtmatras. Akkoord? (Ze grijpt al naar de luchtmatras)

Blomme   Afblijven! Ik verwittigt je, Liza...

Liza   Je verwittigt me.

Blomme   Ja, jij zal...

Liza   Doe geen moeite, ik ken het al: ik moet hier braaf zitten toekijken hoe jullie vrijen, tot mijn tong uit mijn bek hangt van koleire. En ik blijf met mijn poten af van die nieuwe jongen. Want met jonge kereltjes omgaan, dat mag alleen de kuise Blomme. Zo is het toch hé?

Blomme   Zo is het. Je hebt het begrepen.

Liza   Wat ik alleszins begrijp, is dat het einde nadert voor jou. De een of andere dag vallen je hersens helemaal uit elkaar.

Blomme   Denk je?

Liza Jij handelt niet normaal meer. Span je haarband nog wat aan, enkel zo kan je de totale waanzin nog een paar dagen uitstellen. (Het ziet eruit of Liza werkelijk aan Blommes haarband gaat trekken)

Blomme Raak me niet aan!

Liza De kat spert haar klauwen open. Mmm... zielig ben je, echt zielig.

Arie (Komt op, terwijl hij zijn vriend 'n teken geeft hem te volgen) Langs hier, ja, hier zijn we er al. Dit is het dan, het overlevingskamp van de paracommando's. Wat zeg je ervan?

Mark (Hij is kleiner dan Arie, en ziet er ondanks zijn versleten trainingspak veel degelijker uit. Hij kijkt rond tot hij opschrikt als hij ziet hoe de twee vrouwen hem van dichtbij staan te monstereën) Eh... ik ben de vriend van Arie... hij had mij gevraagd eens te komen. Eh, mooi ingericht is het hier... mooi.

Blomme Hoe heet jij?

Mark Mark. Ik ben een vriend van Arie.

Arie En dat is Blomme, de hoofdleidster. En dat is Liza, een ordinaire leidster. Verder zijn er geen meisjes. En dit is ouwe klare. Wil je er een?

Mark Dat is toch jenever. Drink jij dat?

Blomme (Stelt brutaal vast) Jij drinkt niet, jij rookt niet, jij verzorgt je, omdat je een renner bent.

Mark Eh... ja.

Liza Val die jongen niet lastig. 't Is zijn goed recht dat hij niet drinkt en niet rookt. Hé jongen, wie aan sport doet moet zich iets kunnen ontzeggen.

Blomme Nietwaar?

Arie Doe maar gewoon Mark. Ga maar bij de ordinaire zitten, en roddel wat met haar. (Tot Blomme) Ze heeft de toelating hé poes. Kom, wij gaan ook gewoon doen. (Hij drijft Blomme mee naar de luchtmatras, waar hij gaat zitten, met zijn rug naar Mark en Liza. Blomme knielt neer vóór hem. Terwijl Liza met Mark praat, kamt Blomme met sensuele bewegingen Aries haar. Arie zit muistil. Het is alsof ze dit al vaak gedaan hebben. Blomme tracht het te doen voorkomen dat ze al haar aandacht richt op Aries haar, maar ze kan het niet laten om af en toe een bespiedende blik te werpen op Mark en Liza)

Mark (Staart verbaasd naar Arie en Blomme)

Liza (Tot Mark) Wat denk je nu? In welk raar hol ben ik nu verzeild? Vind je ons raar?

Mark 't Is te zeggen...

Liza Wij zijn hier al bijna drie weken volledig afgesloten van de buitenwereld. Je kan hier met geen mens praten. Het is niet te verwonderen dat wij een beetje raar beginnen doen.

Mark Zo erg zal het wel niet zijn.

Liza Weet je wie ik hier al gezien heb, buiten hen daar en die bende domme meisjes? Jullie onderpaster als hij ons het eten en de geestelijke bijstand brengt.

Mark En aan die heb je ook niet veel, als je een babbeltje wil slaan.

Liza Daarom ben ik zo blij dat hier nu eens een jonge kerel komt als jij. Jij bent allicht niet zo vervelend als jullie man in het zwart. (Ze lacht hem bemoedigend toe)

Blomme (Terwijl ze Aries haar kamt, zodat het eerst lijkt dat ze zomaar een losse bedenking maakt. Mark beseft niet onmiddellijk dat ze 't tegen hem heeft) Weet jij wat zij zo vervelend vindt aan die paster? Dat hij niet de bosjes in wil met haar. Hij is er te oud voor. En trouwens, zijn soutane zou in de weg hangen. Met jou hoopt ze op meer succes.

Liza (Tot Mark) Wat denk jij van haar vieze taaltje? Ze kan er nogal mee overweg, hé.

Mark Jullie uit de stad! Net mijn kozijn. Die gaat werken in de stad, in een fabriek. En elke dag brengt hij vuile moppen of straffe taal mee naar huis. Ja, die uit de stad!

Liza Goed zo, jongen. Hij is nog niet zo beschaamd hé, Blomme.

Mark Hé?

Liza Ga jij ook in de stad werken?

Mark Nee zeg, ik niet. (Arie en Blomme verwisselen van plaats. Arie kamt nu Blommes haar)

Liza Waarom niet? Vertel eens... maar je moet hard praten, want zij zit mee te luisteren, onze hoofdleidster met haar vuile stadse praat.

Mark Wel... daarom... in de stad is er teveel volk... geen gezonde lucht... al die auto's en...

Liza Ik hou ook meer van het platteland. De mensen zijn hier vriendelijk, bescheiden, ze leven niet zo gejaagd, ze zijn niet bedorven. Ja, alles wat met buiten te maken heeft, daar ben ik nieuwsgierig naar. Vertel me er wat meer over.

Mark Waarover?

Liza Over het leven hier. Over jezelf. Hoever je het al gebracht hebt als renner. Kom hier zitten, kom. En trek toch dat pak uit. Je gaat nog stikken. Mag toch wel, hé Blomme? (Ze helpt Mark zijn trainingspak uittrekken)

Blomme Liza, de schoolfrik die verliefd is op het platteland...

Liza Wat zeg je?

Blomme ... verliefd op het platteland...

Liza Wat zeg je?

Blomme Dat ik niet wist dat je zo verliefd was op het platteland!

Liza Drie keer, Blomme. Drie keer heb je hetzelfde gezegd.

Arie Wel wel. Zou je ons niet beter met rust laten? Laat je door Mark maar eens uitleggen wie de beste renner van de streek is.

Liza Dat ben jij zeker niet. Dat zie je zo.

Mark Toch wel. Ik heb nog nooit een koers gewonnen, maar hij wel.

Liza Maar hij drinkt en rookt...

Arie (Terwijl hij met de kam Blommes wangen streelt) En hij vrijt en van als hij een vrij gaatje ziet, steekt hij hem der al in. (Hij en Blomme schateren het uit)

Mark (Kan zijn oren niet geloven. Na een korte pauze, niet goed wetend wat gezegd) Mijn oom Karel, dat is onze verzorger, die zegt dat Arie een aangeboren aanleg heeft voor koersen.

Liza Ik heb de indruk dat die verzorger van jullie een geschikte kerel is. Over hem moet je me ook vertellen.

Mark Ja... hij is een goeie kerel. (Hij laat zich weer afleiden door Arie en Blomme die nu kalmpjes aan het stoeien zijn gegaan)

Liza Vooruit jongen. Ik wil er meer over weten. Je ouders bijvoorbeeld, wat doen die? Is je vader... landbouwer?

Mark Nee, mijn vader heeft een fietswinkel. En mijn moeder, die heeft haar bezigheid in ons café. (Hij kan het weer niet laten naar Arie te loeren. Liza

draait zijn gezicht in haar richting) ... En sedert ik koers, is daar nu een supportersclub gesticht. De leden ervan brengen geld bijeen om onze uitrusting te betalen en zo... tja, het zijn drukken dagen voor mijn ouders.

- Liza Ze zijn in goeden doen hé: een fietswinkel en een café. Ze laten je zeker nog studeren?
- Mark Ik volg avondlessen. Nog één jaar en ik ben electricien.
- Blomme (Ligt te kirren bij Arie, die haar haar in de war tracht te brengen)
- Liza (Op wraak uit, omdat Arie en Blomme steeds opnieuw Mark afleiden. Hard) En de ouders van Arie, daar zit het niet zo mooi mee zeker?
- Mark Met zijn ouders is alles in orde.
- Arie (Hij houdt op met stoeien. Blomme brengt haar haar in orde. Tot Mark) Nooit liegen, Mark. Nooit liegen. Vertel haar maar over mijn ouders. Ze is toch zo verzot op die dorpstypes.
- Liza (Mark aanporrend) Vooruit!
- Mark Eh... zijn vader knapt hier en daar wat karweitjes op. Een haag scheren en zo. En... hij is niet bang voor een pintje bier.
- Arie Dat is niet gelogen. En mijn moeder, die is erg populair bij de oude vrijgezellen van het dorp.
- Mark Ik wou er niet over beginnen, Arie.
- Liza (Vaststellend, tot Mark) Jij bent een aardige jongen. Jij vertelt niet graag kwaad van je vrienden.
- Mark Nee.
- Liza (Legt haar hand op zijn schouder en kijkt hem in de ogen) Jongens als jou mag ik wel. (Mark is niet erg op zijn gemak) Waar denk je nu aan? (Met een boomtwijgje kittelt ze zijn hals)
- Blomme (Ze is klaar met het opschikken van haar haar. Tot Mark) Kom 's hier jongen. Ja, jij. Kom 's hier.
- Liza Laat hem met rust, Blomme.
- Blomme **HIER ZEG IK.** (Mark gehoorzaamt. Plots weer vriendelijk) Wat denk je zo van Liza? Ze is een vriendelijke vrouw. Ze praat zacht met je. Ze legt haar hand op je schouder, als een kameraad. Maar weet je waarom ze zo lief doet? Vergis je niet: het enige wat ze wil is je straks meenemen naar de bosjes en daar doet ze je broek open...

Liza   Hou je bek. De smerige steken, dat is jouw werk, met hem daar. Ik doe niets dan een babbeltje slaan met die jongen.

Blomme   Ja, om hem goed week te maken en dan te beginnen vrijen en rollen met hem.

Arie   Vrijen! Vrijen! Sedert wanneer is het verboden te vrijen? Vooruit Mark, probeer het eens, zoals bij je nonkel Karel. Leg je plat, hou je spieren slap en laat je masseren. Ze zal er evenveel heimelijk genot aan beleven als Karel, wanneer de vuile miertjes weer beginnen te kriebelen in zijn kop.

Blomme   (Legt hem het zwijgen op) Arie!

Arie   (Schrikt en keert zich naar Blomme) Hé?

Mark   (Loopt Arie achterna) Wat zei je daar over mijn oom? Die is niet zo.

Arie   Ook goed. Hij is niet zo. Maar zij wel. (Wijst naar Liza) Haar vingers jeuken al, zie je?

Blomme   (Tot Arie) Wat bezielt jou plots zeg?

Liza   Snap je het niet? Hij moet zijn vriend toch tonen wat een smerige taal hij van jou geleerd heeft. En hij groeit je weer boven het hoofd. Jij wil niet dat ik... nader kennismaak met Mark...

Blomme   ... dat je door de bossen gaat hollen met hem...

Liza   Zoals je wil. Maar jouw Arie wil dat wel. Hij wenst niets liever dan er een feestje voor twee koppels van te maken.

Blomme   Geen sprake van. (Zacht tot Arie) Luister Arie, ik zal duidelijk zijn: ik wil niet dat je nog herbegint op die manier. Ik hou niet van haar en ik hou niet van je vriend en ik wil niet dat ze samen gaan aanpappen.

Arie   (gewillig) Eh... begrepen.

Mark   Wat heeft dit te betekenen? (Tot Blomme) Waar heb jij het over?

Blomme   Kalmpjes aan, broekventje.

Mark   Mijn naam is mark, als je het wil weten.

Blomme   Jij bent het broekventje, één van de soort die zich graag laat strelen door vieze kereltjes als die Karel.

Mark   Dat is gelogen. Mijn oom is geen vieze kerel. Waar haal jij zoiets?

Blomme   Van Arie. (Tot Arie) Vooruit, leer hem eens mores. Vertel hem eens hoe graag die oom van hem aan de billen van jonge rennertjes zit.

Arie Wil je het echt?

Blomme ZEG HET HEM... ZEG HET!

Arie Wel...ja... het is zo. (En plots, overdreven zelfverzekerd, half zingend)
 Kareltje de nonkel
 Die legt je plat
 En pakt je gat
 Oftewel je stijve kronkel.

Mark Maar je weet dat dat niet waar is. Waarom zeg jij zoiets? Wij zijn toch vrienden, Arie!

Arie Ik heb gezegd: het is zo! (Kijkt op naar Blomme, als verwacht hij nu een woord van dank voor zijn prestatie)

Blomme Wel Liza, groeit hij me nu nog boven het hoofd?

Liza Je kan hem al heel ver krijgen, ja. Hij belastert nu al zijn eigen vrienden.

Mark Ik begrijp jullie niet.

Liza Nee? Die twee denken dat ze de hele wereld omver kunnen pesten, maar je moet niet bij de pakken blijven zitten hoor. Vertel hem maar iets over zijn mooie ouders.

Mark Nee Arie, we laten ons toch niet opstoken door hen. Hoe kan dat stinkwif je toch zo'n leugens doen verzinnen?

Liza (Legt haar arm om Marks schouders) Gehoord, kostschoolmeisje? Die blode jongen, met een d, noemt je al een stinkwif. Haha...

Blomme Tracht jij de spot met mij te drijven, Liza?

Liza (Drukt Mark dichtert tegen zich aan. Spottend) Hoe durf jij Mark, dit is een sjeke dame die 61 mantelpakken en evenveel ouwerwetse zilvervossen in haar kast heeft hangen, en jij noemt haar een stinkwif! Blomme, je stinkt potverdomme. Hahaha... (Mark glimlacht zwakjes)

Blomme Ik ben een stinkwif hé. Jij durft de spot met me drijven. En je poogt die jongen tegen me op te hitsen. Goed. Ik zal je eens een en ander bewijzen. Ik zal Arie jullie een lesje doen geven. Kom hier schat. (Ze kijkt Arie strak aan) Hij zal jullie enkele dingen onthullen over jezelf. Te beginnen met dat snertkereltje dat mij een stinkwif noemde. Een langzaam en grondig spelletje zal hij met jullie spelen. (Bezwerend streelt ze hem) Vooruit Arie. Je kan het, ik weet het, je kan het.

Arie (Hij staart Blomme diep in de ogen en verwijdert dan traag haar hand, ten teken dat hij klaar is, en komt bruusk voor Mark staan) Had jij iemand een stinkwif genoemd?

Mark   Wat?

Blomme   Hij begrijpt het niet, de lammeling. Toe Liza, por hem nog even op, ja...

Liza   Mark... (Raakt hem troostend aan)

Mark   Ja, zo heb ik haar genoemd. En dan?

Blomme   Begin eraan, Arie. (Tot Liza) Uit de weg jij. Dit is de arena. Jij mag kijken en supporteren voor je lammeling.

Liza   Nu overdrijf je. Dit is bespottelijk. Wil je die jongens nu echt tegen elkaar in het harnas jagen? Zij zijn vrienden!

Blomme   Zwijgen en toekijken.

Mark   (Tot Arie, triest) Wat ben je nu van plan? Wil je vechten met me? Wil je me slaan, zomaar voor 't plezier?

Blomme   (Omdat Arie niet onmiddellijk reageert) Waar wacht je op, schat? Ik ken je. Wij zijn van hetzelfde slag. Jij weet hoe je iemand moet aanpakken.

Arie   (Tot Mark, ruw) Zij is een smerig wijf, dat niet helegans normaal is, hé. Iemand uit de rotte stad, teveel auto's, ongezonde lucht, niks dan vuile fabriekspraat. En jij, het toppunt van boerse onschuld, met je ouders in goeie doen, nonkel Karel die altijd bereid is om gratis te masseren, avondlessen. Hé elektriker!

Blomme   Zie je dat we van hetzelfde slag zijn.

Arie   Een familie waar niets valt op aan te merken...

Mark   Er valt ook niets aan te merken op mijn ouders!

Arie   Ik zal je nu eens bewijzen dat 't niet allemaal zo'n rozengeur is bij jou thuis. (Blomme geeft hem te drinken. Begrijpend kijken ze elkaar aan)

Mark   Bij jou is het allemaal rozengeur, hé. Jongen, kon je je eigen gemene tronie maar zien. Nu begrijp ik waarom er in 't dorp geruchten over je de ronde doen.

Arie   Geruchten?

Mark   Ze zeggen dat jij net zal worden als je vader, 't zit in de familie zeggen ze. Te lui om te werken, drinken, ruzie maken. Ik had altijd gedacht dat je een vriend van me was. Maar ik begin klaar te zien.

Arie   Natuurlijk word ik als mijn vader. Haha, is dat alles wat ze van me vertellen?

Mark   Ik heb je altijd verdedigd als ze kwaad van je spraken.

Arie Hebben ze 't er nooit over dat mijn handen zó staan, net als die van mijn vader? (Hij maakt de beweging van stelen) God weet hoeveel hamers en zagen ik al van mijn sportminnende baas gepikt heb. En wordt er niet gefluisterd dat ik al net zo'n goede vogelaar ben als mijn moeder? (Brutaal) HE?

Mark Ik ga weg. Het... heeft geen zin, dit alles.

Liza Niet doen. Niet op de vlucht slaan voor hem. Ik zal je helpen.

Blomme Goed zo. Hij wil er al vandoor, de broekvent.

Arie Ja, het stroomt al langs zijn billen, omdat ik van plan ben enkele rare dingen te zeggen.

Mark Rake dingen! Jij bent enkel van plan nog meer leugens te verzinnen.

Arie Ja, zomaar voor 't plezier, zoals je zegt. Goed, je blijft dus! (Kijkt fier naar Blomme en begint er dan aan) Jij bent dus een renner. Of beter: iemand die hoopt ooit een gekend renner te worden, iemand die 't ver zal schoppen.

Mark Als ik me verzorg en regelmatig ga trainen, kom ik er wel.

Arie Dat denk jij dus. Wel kerel, jij mag alle dagen je kuiten laten insmeren, niets dan rauw vlees en wortels eten en tien uur per dag op je fiets kruipen, jij wordt nooit een renner, nooit.

Mark Misschien niet. Maar ik zal 't toch verder brengen dan jij, als je zo voortdrinkt en rookt en... rond de wijven draait. Dat weet iedereen in het dorp.

Arie Ja, dat weet iedereen in 't dorp. Iedereen weet dat jij een toekomstige kampioen bent. Maar ik zeg je, twee mensen weten heel goed dat dat lieve leugentjes zijn, dat jij niet het minste talent hebt als renner.

Mark Twee mensen hé.

Arie Ja. Ik en je vader. Tenminste wij tweeën weten het.

Mark Je bent dronken. Er is niemand die me meer aanmoedigt dan mijn vader. (Hij lacht Arie uit)

Arie (Opgewonden) Ja, luister eens, dat is waar wat je zegt, niemand moedigt jou meer aan om toch maar je best te doen dan je vader. Maar weet je waarom? Niet omdat hij in je gelooft. Maar omdat hij zodoende nieuw leven kan blazen in dat snertcafé van jullie. De mannen van de supportersclub lopen er de drempel plat om te vergaderen en te zuipen en hun geld op te doen.

Mark Mag dat niet?

Arie En zolang jij koerst, verkopen de fietsen als koekebroodjes. Iedereen wil een fiets uit de winkel van de toekomstige kampioen van België.

Mark Jaloers, dat ben je, omdat mijn ouders het goed hebben, terwijl jij...

Arie Ze hebben het goed, ja, zolang ze het fabeltje van de toekomstige kampioen in leven kunnen houden. Maar ik zweer je dat ze er hoogstens nog één of twee jaar kunnen mee doorgaan. Dan is 't gedaan met je. Dan zal jij te licht uitvallen als je met de groten meerijdt. En dan zitten je ouders weer vast in de armzalige sleur van vóór twee jaar, toen jij nog niet koerste. Dan hangen de nieuwe fietsen in je vaders winkel te roesten en komt er schimmel op jullie vaten bier.

Mark Jij beweert het toch.

Arie Ah jongen, voel je zelf niet dat je niet kan koersen, dat je ouders je gebruiken als een middeltje om geld mee te verdienen?

Mark Kijk eerst naar jezelf. Ben jij zo'n groot talent misschien?

Arie Nee! Ik heb even weinig talent als jij!

Mark Wel dan?

Arie Maar ik weet dat ik slecht ben. Ik laat me geen bloempjes op de mouw spelden zoals jij. Ik laat me niet UITBUITEN. Ik profiteer zelf: een dag vrij, geld, en de rest!

Mark Dat raakt kant noch wal. Als wij beiden niks waard zijn als renner, heet het van mij: van zich laten profiteren, en van jou: zelf profiteren. Zo heb je altijd gelijk.

Liza Goed gezien jongen. Hij is een gelijkhaler. Wat ie staat te beweren houdt geen steek.

Blomme Nee, jou jongen is dom. Arie heeft het hem met handen en voeten uitgelegd, en toch wil hij niet inzien hoe hij misbruikt wordt door zijn ouders.

Mark Genoeg over mijn ouders! Ze houden van me. Ze helpen me als ik eens in de put zit. Het zijn uitstekende mensen.

Liza (Tot Arie) Ja, hou er nu over op hé jongentje. Je hebt je al belachelijk genoeg aangesteld.

Arie (Woedend omdat hij geen succes heeft met zijn beschuldigingen. Hij duwt Liza opzij) Uit mijn weg jij. Dit is onze arena. Nu weten we het dus: bij Mark thuis loopt alles op wieltes. Elke dag is het van: lieve mama, wil je mij de confituur aanreiken. Oh zeker, papa. En voor ons kloeke zontje rennertje elektriekertje ook confituur? Of zeem? Ja, laten we er nog wat zeem aan smeren. GODVERDOMME, alsof 't niet gekend is wat een ruzie er bij jou thuis is omwille van het schandalige gedrag van je moeder in haar café.

Mark (Diep beledigd) Mijn moeder gedraagt zich niet schandalig!

Arie Nee? Heb je je vader nog nooit horen vloeken en schelden, dat ze 't tot dorpen verder nog konden horen? Omdat mamaatje weer eens te intiem geweest was met de klanten?

Mark Leugens. Niets dan leugens.

Arie Ik heb het zelf eens meegemaakt. Als het sluitingsuur er is, ja, dan doet je moeder de cafédeur op slot, maar de klanten blijven binnen. Allemaal mannen die zwemmen in het geld: vehandelaars, ouwe eenzaten van boeren en handelsreizigers die zijn blijven plakken. Dan wordt er gezopen, mensen...! en op de billen gekletst. En daarboven uit stijgt de zatte lach van je moeder...

Mark NEE!

Arie En waarom lacht ze? Omdat ze gaarne makkelijk geld verdient door een bil te tonen of op haar kont te laten slaan.

Mark HOU OP!

Arie En als de boeren heel veel geld bij zich hebben, dan doet ze hun vettige broek open, net als zij daar. (Hij wijst naar Liza)

Mark LEUGENAAR! SMERIGE LEUGENAAR! Mijn moeder is niet zo. Ze is niet zo... (Even lijkt het dat hij Arie zal slaan, maar in plaats daarvan begint hij te snotteren)

Blomme (Kust dankbaar Arie) Zie je dat hij het kan, Liza, zie je...

Liza Oh ja, hij kan het. Weet je wat dit alles is, Blomme? Beestachtig! En jij hebt er de meeste schuld aan.

Mark En ik die dacht dat hij een vriend van me was. Iedereen kijkt op hem neer, maar ik niet. Ik heb hem altijd verdedigd. Maar ik zal dit niet zo laten, Arie, als ik terug in het dorp ben, dan...

Arie Wat ga je dan doen? Snotteren?

Mark Ik word ziek van je, ziek.

Arie (Hij heeft toch wel een beetje wroeging) Goed, vertel hen ook iets over mijn deugdzame familie, dat zal je opluchten. Eerst over mijn vader, dan over mijn moeder.

Liza (Tot Mark) Ja, hij vraagt erom, vooruit.

Mark Waarom?

Arie   VERTEL HEN OVER MIJN OUDERS! Kijk ook op me neer, zoals de anderen in het dorp. Je zal je heel wat beter voelen, daarna. Vooruit! VOORUIT! LAAT ME NIET SMEKEN!

Liza   Hij vraag erom!

Mark   (Met veel moeite) Neem zijn vader... die is zo'n soort dorpsidoot... steeds waggelend van de drank... werken doet hij niet... hier en daar mag hij eens een haag scheren, voor een aalmoes, maar dat ze dan wel opletten, of hij steelt hen arm... ja, een dief is hij, en hij vecht altijd... en altijd krijgt hij op zijn smoel... (Hij kan niet meer)

Arie   Gedaan? Nu mijn moeder. MIJN MOEDER!

Mark   (Vertelt steeds moeilijker) En zijn moeder, dat is een hoer... bij alle vrijgezellen en weduwnaars gaat ze zogezegd een paar uur werken als kuisvrouw... ook voor een aalmoes... zoals bij de beenhouwer... voor wat vlees... Ah, het is te smerig dit alles, te smerig...

Arie   (Hysterisch) Hij vindt het te smerig. Maar ik niet. Ik vind het heerlijk!

Blomme   Dat van je moeder heeft hij gelogen.

Arie   Integendeel. Bij de beenhouwer verdient ze met haar wulpse streken steeds een paar kilo's vlees. En als ze thuiskomt, verbergt ze 't voor mijn vader. En wij tweetjes smullen alles samen op. Lekker! Heerlijk is het! (Zijn stem stukt)

Mark   Ja Arie, jouw moeder is de hoer, niet de mijne.

Liza   (Tot Arie) Dat is juist. Jij, hebt de hele tijd staan liegen over Marks familie. Jij hebt je niet aan de regels gehouden. Dit had een fair gevecht moeten zijn. Maar nee...

Blomme   Er zijn geen regels. In geen enkel gevecht zijn regels, hé Arie. Onder de gordel! (Ze tracht hem op te beuren door hem plagerig onder de gordel te slaan. Dan tot Liza) Hou jij je misschien altijd aan de regels?

Liza   Ja, Blomme. Laten we het eens over onszelf hebben.

Blomme   Loop je verhangen. (Ze stoeit weer met Arie) Daar, die was raak hé, renner.

Liza   (Hard) Ik vroeg jou of je 't niet over onszelf wou hebben met me. Laten wijzelf eens in het strijdperk treden. Liever dan die jongens in onze plaats te laten vechten.

Blomme   (Tussen haar tanden) Vecht met jezelf, met je eigen onvoldane hoeredroompjes. (Tot Arie) Schat, die bolwassing die je je vriend toegediend hebt, heeft me lekker warm gemaakt, ik gloei ervan, voel je het? Ik heb wel zin in een partijtje stoeien met je.

Liza (Trekt aan Blommes arm) DIT IS ONZE STRIJD. HOOR JE. Ik daag je uit om je te meten met me.

Blomme Sleur niet aan me.

Arie Laat je er niet aan kennen schat. Pfff... ze reikt niet eens tot je knieën. Waarom zou je niet, hé, zoals ik... onder de gordel. (Hij richt een paar schijnslagen naar Blommes buik) En als het nodig is, help ik je wel.

Blomme (Vertederd tot Arie) Jij... (Tot Liza) In orde tantetje, eventjes maar. Om je plezier te doen.

Liza Heel dapper van je. Nu gaat het tenminste spannend worden.

Mark Ja, zo spannend dat ik er uittrek. Als jullie willen doorgaan met die beestigheden, wel, ik zal jullie niet storen.

Liza Loop nu niet weg. Ik doe dit ook voor jou. Ik wil hen eens tonen dat ze zo'n jongen als jou niet ongestraft kunnen pesten.

Mark Wat kan 't me schelen wat jij en dat wijf elkaar nu naar het hoofd gaan slingeren.

Arie (Tot Mark) Ga maar weer zitten jij. Supporter voor haar en let goed op, zodat je wat bijleert.

Mark (Afwezig) Wat bijleren?

Liza Alles komt in orde nu.

Arie Begin er maar aan, Blomme, je kan het. Je hebt 't me zelf geleerd.

Blomme Natuurlijk kan ik het. Maar waarom zou ik nu ruzie maken met haar? Ik moet toch niet meer bewijzen dat ik haar de baas kan. Ik heb haar al verslagen over de ganze lijn. Verder heb ik niets tegen haar.

Liza Maar ik heb iets tegen jou.

Blomme Ja, en omdat jij hier toevallig in hetzelfde kamp met vakantie bent, en omdat jij toevallig iets met me wil uitvechten, moet ik dus met jou meespelen.

Liza Toevallig in hetzelfde kamp. Nee, zo kan je het niet noemen. Elk jaar opnieuw zorg je dat je met me samen zit. Je loopt me na. Want dan kan je weer drie weken hoofdleidster over me spelen, en kan je me pesten zoveel je maar wil.

Blomme (Tot Arie) Ze vindt dat ik haar pest.

Liza Je hebt ze telkens zo broodnodig die drie weken dat je me de baas kan. Want ze doen je vergeten wat een verliezer je bent de rest van 't jaar.

Blomme (Reikt naar de fles. Arie schenkt haar in. Ze drinkt)

Liza (Tot Arie) En jij, hoerezoontje, weet jij waarom ze me zo naloopt en waarom ze me zo nodig moet pesten? Heeft ze jou dat nog nooit verteld?

Blomme Prachtig Liza (Ze doet haar na) Heeft ze jou dat nog niet verteld? Nog steeds het gansje dat zich uitputte in de schoolbanken om toch maar onderwijzeres te worden. Enkel je uilebril en je nonnenkapsel van vroeger ontbreken nog.

Arie Een uilebril? (Hij loopt naar de houten kist en haalt er een eindje ijzerdraad uit waarmee hij een bril in mekaar probeert te knutselen)

Blomme (Begint zomaar te vertellen) Wij zaten in dezelfde klas, en onze lerares zei: Lieve Liza, vertel eens, wat wil je later graag worden? En zij: (Ze wijst naar Liza) Juffrouw, ik wil onderwijzeres worden, net als u. En ik wil er mijn uiterste best voor doen. Goed zo, zei de juffrouw, meisjes, nemen jullie allemaal een voorbeeld aan de voortreffelijke leerlinge Liza. Een klein applausje! (Ze klapt in de handen) En zij zat me daar te glunderen...

Arie (Geeft Blomme de bril)

Blomme Ja zeg, zo'n bril was het. (Telkens als ze Liza-op-de-schoolbanken speelt, zet ze de bril op en bootst ze Lizas nonnenhaar na) Zij zat dus te glunderen. Maar de meisjes keken niet naar haar, nee, ze klaptten in de handen voor mij, omdat ik hun idool was. Ik was al een groot meisje, ik ging al met jongens om.

Liza Oh ja...

Blomme Maar jij merkte natuurlijk niet dat iedereen jou uitlachte, want je hield je uilebril voortdurend op je boeken gericht. Want je moest je uiterste best doen. En ze blokte maar door: keizer Karel, de hypotenususa, de berg Sinai. En elke maand, als ze de maand had, was ze een volle week ziek, om rustig thuis nog meer te kunnen blokken. En zodoende vergaarde ze zoveel kennis dat ze zelf keizer Karel werd en de hypotenususa en de berg Sinai.

Liza Nee, ik was niet dom, ik zat twee klassen te hoog voor mijn leeftijd...

Blomme ... en toch was je steeds de eerste...

Liza ... terwijl jij reeds tot tweemaal toe was blijven zitten, hé kampioene.

Blomme Oh, ik was een kampioene, ja. (Ze speelt nu de jonge Blomme) De hele klas aanbad me. Alle meisjes zwermden om me heen, ze stelden me voortdurend duistere vragen en ik moest hen inwijden in allerlei ritussen. Ik was zo jong, en toch wist ik hoe je de jongens moet aanpakken, en ik kon tegen bier en sigaretten zonder me te verslikken, ik wist reeds de weg naar cafeetjes en danszalen. Ah, alles lapte ik aan mijn laars: de voorschriften op school, het gevit van mijn ouders en de goede voorbeelden van jou. Ik was een kampioene, ja...

- Liza ... tot ze genoeg van je hadden en je van school wegstuurden.
- Blomme Ik verliet zelf, vrijwillig de school.
- Liza Natuurlijk.
- Blomme En dan, na de een of andere prijsdeling, ging de hele klas er eens op uit. Wat waren ze allen nog groen. De meesten stelden voor naar een schouwburg te gaan, en zij (Ze wijst naar Liza) wou zelfs naar een museum. Haha. Maar wat gebeurde er? Ik stapte doodsimpel een danszaal binnen... en allen volgden me, hun hartje kloppend als een razende wekker, omdat het hun eerste keer was. En ze bemerkten de slierten bierlucht en sigarettenrook, en de jongens die paraat stonden... en hun wekker viel stil, van schrik. Tot ik begon te dansen en me biertjes liet betalen door de jongens. En allen deden ze me na. En men danste en dronk en vrijde. Ik had hen in mijn macht. Ik wijdde hen in. Ik leerde hen de eerste stappen zetten in een nieuwe wereld, een wereld van zich laten begluren, zich laten omknellen door iemand, de wereld van het grote hijgen. Ja... maar er was één meisje, één klein ding dat zich niet door mij liet inwijden en misprijzend in haar hoekje bleef zitten en niks deed dan haar prijsboeken bekijken.
- Arie Dat was Liza.
- Liza Juist. Ik was de enige over wie ze geen macht had.
- Blomme En terwijl ik zwierde en danste met de knapste jongen van allen, met mijn Alfred, lachten mijn vriendinnen haar uit. Zo ging dat: Wel Liza, moet je niet dansen? Liza, ben je misschien weer in één van die overdadige wekelijkse maandelijkse van je? Waarom trek je zo'n gezichten? Heb je ergens pijn? En toen zei ze: Ik hou niet van dansen, het is vuil en met hun hete adem bevelen ze voortdurend om je tegen hun buik aan te drukken, zodat ze wat genot aan je beleven. Nee, ik laat zo'n dingen liever over aan hoertjes als Blomme. Haha... (Ze lacht hysterisch)
- Arie (Lacht dom mee met Blomme)
- Liza Ja, het maakt je nog steeds razend dat je toen geen invloed op me had, hé.
- Blomme Je was achterlijk.
- Liza Dat kon van jou niet gezegd worden. Je was de openbare stortplaats voor al het sperma uit de buurt. Enkel spijtig dat je zo rap uitgebloeid was. Je had het heel wat verder kunnen brengen. Er zijn namelijk van die gesloten huizen, waar ze je goed hadden kunnen gebruiken, waar je je lusten had kunnen botvieren...
- Blomme (Ze onderbreekt Liza) En dan, na veel, veel bloederige weekjes en veel keizer Karels en hypotenusas en ontzegging van elk buik aan buik contact, behaalde het gansje eindelijk, o triomf, het zo begeerde diploma van on-der-wij-ze-res. Ze had haar droom verwezenlijkt. Nu begon voor haar de carrière van ongetrouwde maagdelijke schoolmeesteres die zich heel en al inzet om blabla

te verkopen vanop een hoge pupiter. Tegen die tijd had ik allang de school verlaten, ik had niet zo'n papiertje nodig om mijn weg te maken.

Liza Je werd uit de school gezet.

Blomme Goed, ze kieverden mij buiten. Maar wat zou het. Steeds werd ik achterna gelopen door die bende rijkeluiszonen. Ik wond hen om mijn vinger. Tot ik de knapste en de rijkste uitkoos en trouwde met hem. Oh, lieve knappe Alfred, vormden wij een paar! Mensen, konden wij elkaar heet maken! Het stormde, de hevigste onweren braken los, als ik hem tot mij liet komen. Wat een mooi eindbeeld was dat: terwijl wij de hete spelletjes speelden, zat zij daar in haar vrijgezellenkamertje te ploeteren in huiswerken van haar leerlingen, de lelijke eend. (Tot Arie) Juist? (Dezelfde hysterische lach van daarnet)

Arie Juist! (Probeert mee te lachen)

Liza Alles is juist, vroeger had je iedereen in je macht: je ouders, je klasgenoten, je man. Enkel mij had je niet.

Blomme Ja, ik had macht.

Liza Maar die tijd is voorbij. Je hebt geen macht meer nu. Kijk waar het nu om gaat. (Ze wrijft over haar heupen, waardoor ze de aandacht op haar slanke lichaam trekt) Dit is niet voorbij. Dit is nu. NU. Kijk Arie, zie je het verschil? (Ze wijst hem het vormloze lichaam van Blomme aan) Zeg me wat je ziet. Een klomp vlees die allang afgeschreven is, buiten omloop, een vervormde uitgerotte hoop.

Blomme Schelden, ja, schelden maar.

Liza Uitgebloeid is ze, terwijl ik nog steeds een man kan boeien, hé Blomme, en wat voor een man! Zien jullie, dat is de huidige stand van zaken, al de rest is voorbij...

Blomme Je bent bespottelijk, Liza. Ik lach me ziek met je.

Liza Ja Blomme, het lelijke eendje, het meisje in het hoekje heeft haar prijsboeken over de haag gegooid. Ik heb je ingehaald, ik heb je verslagen op je eigen terrein.

Blomme Nee, dit zal je niet helpen. Ik win het nog altijd van je. Ik heb nog steeds macht. Zie je die jongen daar? Hij is van mij!

Liza Dat telt niet eens mee, dat jongetje.

Arie Tel ik niet meer mee? Kwezel, boekenworm. Hier, zet je bril op, schoolmeesteres.

Liza (Duwt hem van zich af) Jij hebt hier niets mee te maken.

Arie Goed, ik heb er niets mee te maken. Hé, moet jij haar bril hebben, Mark? Om klaar te zien als je elektrische draden moet leggen. (Mark zit er maar triestig bij) Waarop zit je te broeden? Op hun geschiedenis, die haast de onze zou kunnen zijn? Liza de brave, Blomme de stoute. Jij de brave, ik de stoute.

Liza Hou je bek. Jij hebt je beurt al gehad.

Arie Goed, de eer is aan de schoolmeesteres. Toe juffrouw, leer ons eens iets.

Blomme Ja, kruip op je pupiter en vertel ons eens 'n verhaaltje. Een sprookje voor kleuters. Daar heb jij toch zoveel ervaring in.

Liza Een sprookje voor kleuters. Mij goed. Hou je vast, daar gaan we.

Blomme Braaf stil zitten kinderen, en de armen gekruist boven de bank houden.

Arie Geen gefriemel onder de banken!

Blomme (Ze doet alsof ze samen met Arie op een schoolbank zit en het niet kan laten aan hem te zitten. Gegiechel)

Liza Stil! Zwijgen zeg ik!

Arie (en Blomme gieren het uit omdat Liza zich nu echt als een onderwijzeres gedraagt. Na een poosje) Stt..stt..

Liza (Ze heeft gewacht tot het stil is) Een sprookje willen jullie hé, wel ik zal het hebben over een heel ordinair meisje, dat van zichzelf dacht dat ze zoiets als een uitverkoren prinses was, een halfgodin. En ze had een niet te verzadigen honger naar het leven. Honger naar mannen, naar macht...

Blomme (Dit brengt haar op een idee) Honger! (Ze grijpt snel een gebakje beet) Had de prinses ook gewone honger?

Liza Dank je, Blomme. Je inspireert me. Laten we zeggen dat ze ook gewone honger had. Om het verhaal sprookjesachtig te houden. Aan één stuk door sloeg ze die gebakjes van haar naar binnen en ze herkauwde maar...

Blomme (Lacht met een volle mond)

Liza ... tot ze mooi werd en macht had. En toen trouwde ze. Maar nu was het zo, dat de jongen met wie ze trouwde...

Blomme Het begint pas en ze is al getrouwd en al!

Liza ... dat de jongen met wie ze trouwde nogal dik in de centen zat. En het ordinaire meisje - dat nooit te verzadigen was en steeds meer honger had - zag haar kans schoon. Met de centen van haar man kon ze nu zoveel gebakjes kopen als ze maar wou.

Blomme En hielden ze van elkaar, de prinses en de man-met-de-centen?

Liza Oh ja, het stormde en de hevigste onweren braken los als ze hem tot zich liet komen. Ze wond hem om haar vinger.

Blomme Dank je.

Liza En de jaren vlogen voorbij. De halfgodin was in haar nopjes. Ze deed niets dan zich volvreten in banketzaakjes. Steeds zocht en vond ze nieuwe. En dan smulde ze, tot ze opzwol van zelfgenoegzaamheid. Ze begon zowat te stikken in haar eigen vet. En ze bleef zich maar inbeelden dat ze nog steeds haar man kon boeien, dat hij nog steeds op zijn knieën in aanbidding lag voor haar, net als in de tijd dat ze nog mooi en machtig was.

Blomme Natuurlijk kon ze hem nog boeien.

Liza Dat dacht ze, ja. Maar op een dag was ze zover dat ze alle banketzaken van de stad had leeggegeten. Het waren er 689. Dus besloot ze een taxi te nemen, en weg was ze naar de dichtst bijgelegen stad, op zoek naar nieuwe smulpaleizen.

Blomme In sprookjes komen geen taxis voor.

Liza Nee, nu komt het Blomme: de ontzuivering van de halfgodin die zich inbeelde dat ze haar man-met-centen nog in haar macht had.

Blomme GEEN TAXIS IN SPROOKJES! (Ze grijpt weer naar de jenever en drinkt in kleine slokjes)

Liza (Schreeuwt harder dan Blomme) Ze gaat dus op weg naar de dichtst bijgelegen stad. En daar vindt ze me een eetzaak! Een echt paleis. Ze gaat aan een tafel zitten en bestelt een reuzenportie gebakjes en nog meer lekkers.

Blomme (Ze zingt het bijna) Ik luister niet, Liza!

Liza En ze kwijlt van voldoening. Maar net slokt ze de eerste hap naar binnen, of wat ziet ze?

Blomme (Zingt harder) GEEN TAXIS IN SPROOKJES!

Liza (Schreeuwt) Wat ziet ze? Twee tafels verder ziet ze haar man, haar ridder, van wie ze dacht dat hij nog steeds op zijn knieën lag voor haar. En hij is niet alleen!

Blomme Nee...

Liza (Schreeuwt) Hij is met een andere vrouw, en hij is die andere vrouw aan 't knuffelen, hij noemt haar: schat, liefste...

Blomme (Ze grijpt de arm van Arie vast, en langzaam nee schuddend met het hoofd kijkt ze als versteend naar Liza)

Liza Zo zie je, liefste Blommetje, hoe je honger je fataal werd. Haha...

Arie Wie was die andere vrouw? Was jij dat?

Liza Raad eens jongen. het gebeurde op een woensdagnamiddag, dan hebben onderwijzeressen vrijaf en rendez-vous met hun minnaar. Was ik het, Blomme? Was ik het?

Blomme Jaaa...

Liza (Tot Arie) Zo keerde het lelijke eendje de rollen om. Zo nam ik wraak, door haar man af te snoepen...

Blomme (Plots weer vol strijd lust) Jij hebt mijn man niet afgesnoept.

Liza ... Het was al jaren aan de gang tussen haar man en mij, maar pas die keer was het, die keer dat ze ons betrapte in haar 690ste banketzaak, dat haar ogen opengingen.

Blomme Oh, nu vergaloppeer je je. mijn man heeft jou één- of tweemaal een plafond doen zien, en voor een simpel onderwijzeresje als jij, was mijn Alfred natuurlijk zo'n buitenkans, dat je daar nog steeds loopt aan te denken. Als je eens wist hoe Alfred en ik er nu samen om lachen.

Liza Jullie lachen nooit meer samen.

Blomme Nee? (Ze drinkt weer)

Liza Jullie praten zelfs nooit meer met elkaar. Jouw man bekijkt je niet meer.

Blomme Wat? Er is niets veranderd tussen ons. Elke dag opnieuw leven we perfect als man en vrouw. En jou heeft hij allang vergeten.

Liza Tracht je zo je gezicht te redden bij die jongen? Ik heb al jaren een verhouding met je man. (Tot Arie) En zij weet verdraaid goed dat die verhouding nog steeds voortduurt en dat hij daarom geen hand meer uitsteekt naar haar, hij heeft iets beters gevonden.

Blomme Nee, nee...

Liza Hoezo nee? Wens je détails?

Blomme Ze liegt, Arie!

Liza Goed, kom je eens overtuigen, kom eens langs mijn appartement. Je kan er je Alfred bijna elke avond treffen.

Blomme NEE!

Liza Je zal je er ongetwijfeld thuis voelen. Alfred heeft mijn appartement toch zo prachtig laten inrichten.

Blomme (Ze is al tamelijk dronken en doet een wanhopige poging om toch maar de bovenhand te krijgen) Nee, nee, er is iets dat ze niet weet, Arie. Zij weet niet dat het me helemaal niks kan bommen. Afsnoepen... appartementen... verhoudingen... wat kan het me schelen! Mijn man, Alfred, ik heb hem allang afgeschreven. Hij laat mij steenkoud, haha. (Tot Liza) Je mag hem hebben. (Weer tot Arie) Dat is de waarheid.

Liza Nu zing je vals, Blomme. De waarheid is dat je je zenuwen kapot vreet omdat hij niet meer naar je omkijkt.

Blomme Laat hij jou een nest hondejongen maken, ik lach erom!

Liza Wij zijn het die met jou lachen, jouw man en ik, wij tappen moppen over je. Hij vertelt me hoe je 's nachts aan de deur van zijn slaapkamer komt krabben, hoe je jankt als een hond en hem smeekt om je binnen te laten.

Blomme Alfred... (Ze begint erg door te buigen onder de spot van Liza)

Liza Met je tanden bijt je je vast in zijn benen, maar hij schudt je lachend af, terwijl hij naar mij toesnelt. En daar lig je dan, alleen, schuimbekkend, languit op de vloer van dat grote lege huis van je.

Blomme Arie... Arie... (Uitgeput door de drank en de vernedering zakt ze in elkaar. Ze grolt en hijgt van woede)

Liza We lachen ons kreupel met je. Mijn dikkerdje, mijn mongooltje heeft gisteren weer aan mijn deur staan krabben, zegt hij dan. Mijn mongooltje, noemt hij je.

Blomme (Tot Arie) Maar nu win ik het, hé schat... nu win ik het... nu heb ik een jongen... zij niet...

Liza Bijt je vast in zijn benen, dan kan hij je afschudden, net als Alfred... Haha, dat zou mooi zijn om deze vakantie af te sluiten: de boerenjongen die de halfgodin van zich afslaat, als was ze een vervelende bromvlieg.

Blomme Ik ben jouw meisje hé, Arie... en daarom win ik het nu...

Liza (Tot Arie, die Blomme wil gaan recht helpen) Ja, ze is jouw meisje. Maar dan een meisje dat straks haar inwendige rotte kankerboel zal moeten laten uitkrabben.

Arie (Niet onvriendelijk) Ja?

Blomme **LUISTER NIET NAAR HAAR, ARIE!**

Liza (Legt haar hand op Aries schouder) In jouw plaats zou ik die hoop wrakstukken maar laten liggen. Je hebt nu toch al begrepen dat zij niets is voor

een jonge kerel als jij. In jou meende ze een makkelijke prooi te vinden, met jou wou ze me bewijzen dat ze nog steeds macht heeft.

Arie (Half bevestigend) Ja...

Liza Maar jij bent toch geen slappe dweil, niet? Jij bent toch te fier om je zo te laten misbruiken.

Blomme Loop niet over naar haar, Arie. Jij staat aan mijn kant. Ik heb jou dingen geleerd, vernietig haar!

Liza Met die "dingen" die je van haar geleerd hebt, kan je haar nu verpletteren. Maak je toch los van haar jongen, zij is een verloren zaak.

Arie (Haast onmerkbaar spottend) Misschien. (Hij keert zich plots naar Mark, die ineengedoken in een hoekje zit) Wat denk jij, Mark? Maar jij wil met niemand meer spreken hé. Jij bent nog kwaad op me.

Blomme (Kreunt omdat ze denkt dat Arie nu gaat overhellen naar de tegenpartij)

Mark Ik weet enkel dat ze slecht is en gek, en dat je niet met haar mag samenheulen, het is niet goed. Zij is het die ons tegen elkaar opgestookt heeft. Voordien waren we goeie vrienden, en nu... Mij zou het niet zoveel moeite kosten om zo'n wijf de rug toe te keren.

Arie (Schijnt na te denken, gaat naar Blomme en bekijkt haar aandachtig. Haar ellendige toestand maakt haar oerlelijk. Ze wil iets zeggen) Nee, niets zeggen. (Weer een stilte. Dan zegt hij zacht) Ik ben van jouw slag. (En plots, met zijn rug naar Liza en Mark toe) HOREN JULLIE, IK BEN VAN HAAR SLAG!

Mark Dat is niet waar. Je bent te goed voor haar.

Arie En jij, jij bent te goed voor mij hé, lelijke gatlikker.

Blomme Dank je... dank je... (Stilaan komt ze weer tot leven, maar ze doet geen moeite om op te staan. Ze schenkt zich weer jenever in en drinkt met lange teugen)

Arie Wie is de lieveling van de vuile oom verzorger friemelaar Karel? Wie heeft zo gaarne dat de mannen aan hem zitten te prutsen?

Mark Nee...

Arie Dat ben jij! Het voorbeeld van het dorp, de elektriker, de wereldkampioen te land en ter zee! Jij laat je insmeren door nonkeltje en dan wrijft hij over je lichaam, er komt geen eind aan. En daarna laat je je kussen door hem, en nog daarna gaan jullie...

Mark HOU OP, SMEERLAP, HOU OP.

Arie Maar mijn zegen hebben jullie. Als je van hem houdt, trouw met hem, en dat hij jou een nest hondejongen maakt, (Hij lacht naar Blomme) maar je moet wel opletten voor bloedschande.

Mark NOG EEN WOORD!

Arie Je zou best eerst de toelating vragen aan de bisschop, als je wil trouwen.

Mark Ik... ik... (Hij komt afgestormd op Arie en verkoopt hem een rake slag. Maar Arie krabbelt snel overeind)

Liza (Tracht de jongens te scheiden) Sla hem niet, Arie, sla hem niet.

Arie (Duwt Liza weg en geeft Mark een harde hoekslag op de kin, gevolgd door een schop in de maagstreek. Mark wankelt, Arie stoot hem met de voet omver)

Liza Wat ben jij een smeerlap, een geboren smeerlap! Hoe kan je zoiets doen, hij is je vriend. Doe je dit voor haar? Omdat zij graag ziet dat vrienden elkaar afmaken? (Ze gaat naar Mark)

Mark (Hij betast zijn lippen) Bloed...

Liza Laat eens kijken.

Mark (Negeert haar, kruipt recht) Dank je, Arie, dank je. Eindelijk heb je je ware gelaat getoond. Een smeerlap ben je. Een waarachtige smeerlap. (Maar hij is bang voor Arie en maakt zich uit de voeten) Maar ik zal dit niet zo laten, daar mag je op rekenen, ik vertel alles aan mijn vader, en die zal jouw rekening wel vereffenen, vriend! (Als Arie op hem af komt, verdwijnt hij tussen de struiken)

Arie (Roept hem na) Loop het rap overbrieven aan papaatje, ja, en aan oompje Karel! Zie hem lopen, de staart tussen de benen.

Liza Jij bent vast heel fier op jezelf.

Blomme (Ze is dronken) Ja, nu is hij fier op zichzelf.

Liza Mijn complimenten, Blomme.

Blomme (Ze is weer wat van plan) Arie...

Liza Nee, geen "Arie" meer. Het is al welletjes geweest. Je waakhondje heeft zich erg moedig gedragen, het heeft de indringer verjaagd. Het is afgelopen nu.

Blomme Arie!

Arie (Knielt bij haar neer, ze reikt hem de fles aan) Hoe voel je je, Blomme?

Blomme Schat... ik ben je zoveel verschuldigd... jij staat aan mijn kant, hé... sta je aan mijn kant?

Arie Ja.

Blomme (Met schuine blikken naar Liza) Ik heb nog even je hulp nodig.

Arie ja.

Liza Nee Blomme, nu is het genoeg. Het is gedaan met pesten.

Blomme Denk je?

Liza Jij hebt met mij in die... stomme arena willen treden. Daar heb ik jou eens duidelijk gezegd hoe je eraan toe bent, ik heb je een welverdiend lesje gegeven. Daarmee is de zaak afgehandeld.

Blomme (Zacht) Heb jij gezien wat Arie met zijn vriend gedaan heeft?

Arie Ik heb op zijn muil geslagen.

Blomme Hoor je, Liza? hij heeft op zijn muil geslagen.

Liza Ik zeg je dat het nu uit is. De jongens hebben hun beurt gehad. Wij hebben onze beurt gehad. Wat je nu nog kan doen is je laten troosten door hem, en je zat zuipen.

Blomme Is het nog niet bij je opgekomen dat hij wel eens op jouw smoel zou kunnen slaan?

Liza Je maakt me niet bang.

Blomme (Bevelend) Arie!

Arie (Komt dreigend voor Liza staan, die achteruit deinst)

Liza (Tot Arie) Ik ben niet bang voor je. Je blijft met je poten van me af. Verdomme, er moet toch eens een eind komen aan die kinderachtige gehoorzaamheid van je. Bij de minste wenk van haar...

Arie (Onderbreekt haar, spottend, hij merkt dat ze bang is) Ben je bang?

Liza Raak me niet aan! Ik ruk de ogen uit je kop. Ik ben...

Arie (Hij grijpt haar krachtig bij de kin en duwt haar hoofd achterover, zodat ze achterwaarts struikelt. Zo ploft ze neer op Blommes stoel. Arie heeft al een zware, puntige vlaggestok in de hand, die hij tegen de keel van Liza duwt, zodat ze moet blijven zitten)

Liza (Wit van schrik) Zijn jullie gek? Doe die stok weg!

Blomme (Komt waggelend naderbij, de fles in de hand)

Liza   Wat willen jullie van me?

Blomme   (Die niet meer ophoudt met drinken en steeds zatter wordt) Dat je je bek houdt! (Ze plaatst de punt van de stok nu op Lizas buik) En dat je je kop buigt, als ik je aanspreek. (Liza buigt het hoofd) Je denkt dat je de sterkste bent, hé, daar in je appartement. Je mag het denken. Maar dan moet je mij tijdens de vakantie laten winnen. En nu heb je me ook dat willen afnemen.

Liza   Goed, ik laat je winnen.

Blomme   Nee, in het bijzijn van die jongen heb je mij willen kleineren, heb je de draak met me willen steken. Drie korte weekjes vroeg ik je maar. En je vond het teveel.

Liza   Je krijgt ze, je drie weken, je krijgt ze.

Blomme   Maar het lukt je niet, Liza, ik zweer je, het lukt je niet... (Lallend en erg onvast op haar benen) Je dacht dat je me kon klein krijgen met je verhaaltjes over thuis... liggen krabben aan Alfreds deur... me vastbijten in zijn benen. Maar ik zeg je... dat je het zelfs thuis niet kan halen bij me, omdat je mijn Alfred niet helemaal van me kan afnemen. Ik ben nog steeds zijn wettige vrouw... de vrouw des huizes. Van die plaats kun je me niet afduwen. Jij bent enkel zijn... stupide maîtresse... Alfred wil me niet helemaal verlaten omdat hij niet zeker is dat hij zonder mij kan... Doe haar dit alles bekennen, Arie...

Liza   Wat baat het je, Blomme? Jij weet zelf dat Alfred enkel nog bij je woont omdat jij van geen echtscheiding wil horen. Heb je dan nooit genoeg van die leugens? Je bent net als Arie.

Arie   Wat zeg je?

Blomme   (Zwijmelt) Laat je niet door haar afleiden, Arie... ze moet bekennen, daar gaat het om... bekennen... (Ze zakt in elkaar)... dat ik... haar meerdere ben... bekennen!

Liza   (en Arie bekijken haar) Mooi zo! Op de bodem van de rivier ligt ze nu. (Ze wil opstaan, maar Arie duwt haar terug in de strandstoel)

Arie   Wat bedoelde jij met: je bent net als Arie?

Liza   Laat me gaan!

Arie   Wat bedoelde je daarmee?

Liza   (Woedend omdat Arie haar hard in de bovenarm knijpt) Dat jij een leugenaar bent. Dat het niet waar is wat je zei van je vriend, hij is niet zo... met zijn oom...

Arie Natuurlijk is hij niet zo. Maar zijn oom is wel zo'n foefelaar. Ik heb het ondervonden.

Liza Maar waarom beschuldig je dan je vriend?

Arie Omdat Blomme het me gebod.

Liza (Ze probeert zich uit zijn greep los te maken, maar ook ditmaal duwt Arie haar ruw terug in de zetel) Ai! Ik verzeker je jongen, ook ik zal dit niet zo laten. Ik zal erbij zijn als Marks vader jou een pak rammel geeft, ja...

Arie Marks vader zal niets ondernemen tegen me.

Liza Dat denk je maar.

Arie Want wij hebben een overeenkomst afgesloten, Marks vader en ik. Ik van mijn kant moet iedere wedstrijd in dienst rijden van Mark. Ik sleep hem mee, ik duw hem voort, opdat zoontjelief toch niet als allerlaatste de eindmeet zou bereiken, opdat de supporters toch niet al te ontevreden zouden worden. Ik speel knecht voor hem. En de brave papa van zijn kant, geeft me daarvoor schone sommetjes geld in ruil. Plus nog een schoon sommetje om met niemand over onze overeenkomst te reppen. Daarom zal Marks vader niets tegen me ondernemen.

Liza Je bent handig hé, je weet overal raad op. Jongen, ik beklaag je, je bent zo jong en in wat een combines ben je al niet verwickeld: jij en je moeder als jullie haar hoereloon, die paar kilo's vlees verbergen voor je vader. Jij en de vader van Mark: omkoperij, zwijggeld... Jij en dat wijf hier met haar abnormale spelletjes... Waarom gooi je 't niet eens over een andere boeg? Luister, ze hoort ons nu toch niet, waarom maak je je niet los van haar. Al dat gelul van ik moet je drie weken per jaar overwinnen, en je moet bekentenissen afleggen, dat is toch niets voor jou. Jongen, laat me gaan... ik vraag het je...

Arie Blijf zitten! Ik ken jouw soort.

Liza Maar wat heb je tegen me?

Arie Ik heb nu eenmaal voor haar gekozen, niet voor jou.

Liza Maar waarom? Omdat ze je betaalt? Voor de grap? Omdat ze zich op haar rug legt voor je? Dat kan toch niet!

Arie Waarom zou ik jou helpen? Zij heeft hulp nodig, jij niet. Jij behoort tot de sterken, zoals Mark.

Liza (Niet begrijpend) De sterken?

Arie (Ernstig, het klinkt als een les die hem geleerd is) Mensen als jij en Mark beginnen pas laat echt te leven. Eerst komt er een lange, grondige voorbereiding: studeren, geld bijeen sparen. En je buik, die moet onberoerd

blijven! Dat probleem wordt opgelost als de gepaste leeftijd er is. Dan haal je ons in. Want tegen die tijd zijn wij allang uitgebloeid. Wij branden snel op, van als we nog heel jong zijn...

- Liza (Na een stilte) Dat heb je mooi gezegd. Waar haal jij die gekke ideeën vandaan? Van Blomme?
- Arie (Durft niet onmiddellijk antwoorden) Ja.
- Liza (Met geveinsde belangstelling) Goed jongen, ik luister.
- Arie (Gekweld en snel sprekend) Het zijn geen gekke ideeën. Toen ik haar eens vertelde over mezelf en over Mark en... hoe ik me overal de meerdere voel en hoe niks me kan schelen, toen zei ze: Juich niet te vroeg, Arie, allen zullen ze je voorbijvliegen later: Mark en al je andere vrienden, ook al ben je nu de sterkste.
- Liza En je gelooft haar zomaar? Jij vindt dat je haar moet napraten?
- Arie Het is waar wat ze zegt. Want nu kan ik op meisjes jagen... drinken... ik sla eens iets scheef en niemand die me een stro in de weg legt. Ik kan mensen pesten... ik doe alles waar ik goesting in heb. Maar enkele jaren verder, wat dan? Dan ben ik geen wielrenner meer, dan heb ik geen sportieve baas meer die het door de vingers ziet dat ik zijn werkplaats leeg steel. Op tijd en stond zal men mij de bak indraaien. De meisjes zullen me met een kwaad oog bekijken. Ik zal een zatlap zijn, zoals mijn vader. Maar Mark, die zal een elektriciteitswinkel hebben, met veel mooie televisietoestellen. Hij zal vroom trouwen. En terwijl ik mijn zoveelste café binnenwip, zal hij hovaardig achter zijn groot uitstalraam staan, met een sigaar in zijn bek... (Hij staart afwezig voor zich uit)
- Liza Zo'n dingen maakt ze je dus wijs om je te binden aan haar...
- Arie (Kijkt Liza aan, vraagt begrip) Ze heeft me veel geleerd. Ze heeft me leren nadenken.
- Liza (Stilte, tot ze het niet kan laten te grinniken)
- Arie ZIT NIET TE GRINNIKEN! Jij moet er maar om lachen, hé. Jij behoort toch tot de sterken. (Hij dreigt weer met de stok)
- Liza (Schreeuwt harder dan Arie) JONGEN, JE HEBT JE WAT LATEN WIJSMAKEN DOOR HAAR. Je leven ligt voor je. Je kan nog alle kanten uit.
- Arie Nee. Ik kan je schoolmeesterpraat missen. Grinnik jij maar, meer verwacht ik niet van je.
- Liza Luister...

Arie NEE! BLOMME! BLOMME! De schooljuf wil alles bekennen. Ze is zover. Ze wil toegeven dat jij de sterkste bent. BLOMME!

Blomme (Richt zich langzaam op)

Arie Ze gaat alles bekennen, Bloemetje, ben je klaar?

Blomme (Na een poos) Ja. (Ze neemt nog een slok jenever, en komt vóór Liza staan)

Arie (Hij springt snel achter Liza en draait haar arm op haar rug)

Liza Doe me geen pijn!

Arie Herhaal wat wij zeggen: toen ik jong was, was ik een nul vergeleken met Blomme. Herhaal! (Omdat ze niet snel genoeg reageert, draait hij haar arm om)

Liza Ja... ja... toen ik jong was, was ik een nul vergeleken met Blomme.

Blomme Ik was een achterlijke boekenworm.

Liza Ik was een achterlijke boekenworm.

Blomme Blomme trouwde met een mooie rijke jongen, ik niet.

Liza Blomme trouwde met een mooie rijke jongen, ik niet.

Blomme Ik heb haar man willen afpikken, maar het is me niet gelukt.

Liza Ik heb haar man willen afpikken, maar het is me niet gelukt.

Blomme Ik ben niets meer dan het speelgoeddiertje van haar man.

Liza Ik ben niets meer dan het speelgoeddiertje van haar man.

Blomme Maar ik weet dat hij nog steeds Blomme boven mij verkiest.

Liza Maar ik weet dat hij nog steeds Blomme boven mij verkiest.

Blomme Ik krijg enkel zijn restjes, de hoofdbrok krijgt Blomme.

Liza Ik krijg enkel zijn restjes, de hoofdbrok krijgt Blomme.

Blomme Daarom ben ik jaloers op Blomme.

Liza Daarom ben ik jaloers op Blomme.

Blomme (Steeds doller wordend, geeft ze Arie een teken bij haar te komen. Tot Liza) Jij, herhaal: Ook op dit ogenblik haat ik Blomme, omdat zij een jongen heeft, en ik niet. (Ze begint zinnelijk en helemaal buiten zichzelf Aries lichaam te

liefkozen. Arie staat stijf rechtop, met de armen langs het lichaam. Hij laat Blomme begaan)

Liza (Ook nu ze niet meer bedreigd wordt, blijft ze Blommes woorden nazeggen. Ze heeft alle weerstand verloren) Ook op dit ogenblik haat ik Blomme, omdat zij een jongen heeft, en ik niet.

Blomme Nog eens.

Liza Ook op dit ogenblik haat ik Blomme, omdat zij een jongen heeft, en ik niet.

Blomme (Hysterisch) Hij is een mooie jongen. Die ik heb willen opruien tegen Blomme. Maar die haar trouw blijft Arie, schat. Jij bent mijn jongen. Van mijn slag. Druk me. Druk me stevig. Arie. Schat...
(Enzovoort. Ondertussen wrijft ze steeds heviger over Aries lichaam, zich aan hem vastklampend als was hij de laatste man die ze nog ooit in haar armen zal houden. Ze hijgt en heeft geen controle meer over zichzelf. Ze slaat geen acht meer op Liza. Maar als een robot blijft deze alles herhalen, door Blommes woorden heen, monotoon en nauwelijks hoorbaar. Tot Blomme plots, zwaar ademend haar onderlichaam met korte, op- en neergaande bewegingen tegen Arie aandrukt. Maar even plots laat ze Arie los en keert zich met een ruk naar Liza. Wankelend en nog nahijgend bekijkt ze haar. Liza zit in elkaar gedoken op de zetel, stil snikkend, terwijl ze haar verwrongen arm bestast)

Liza (Na een tijdje, stil, tot zichzelf) Ik kan geen pijn verdragen...

Blomme (Traag en langdurig knikt ze. Ze is zonder haat nu. Ze heeft het gevoel dat rechtvaardigheid is geschied)

Liza (Richt zich op en gaat langzaam af, als een geslagen hond)

Blomme (Kijkt Liza na en laat zich dan op de grond zakken, tussen Aries benen. Ze staart moe en afwezig voor zich uit. Na een stilte, fluisterend en niet erg overtuigend) Ik win het... ik win het... drie weken per jaar... ik ben de sterkste... Weer een vakantie voorbij... voorbij... voorbij...